

‘Ik ga maar lekker door. Niet plichtmatig, en al-les-be-hal-ve uitgeblust. Ik hoop dat ik overkom als iemand die d’r nog steeds lol in heeft. Het gaat om het plezier in je werk. Het gaat om plezier dat soms ook van een stuk af spat dat je in de krant leest. Daar ga je dan even voor zitten. Daar gaat het het toch om?’ Peter van Hugten geciteerd in Ben Haveman, ‘De tekenaar in de krant als bedreigde diersoort’, in *De dirigent met de kroontjespen*, uitgave ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van Peter van Hugten als tekenaar bij *de Volkskrant*, mei 2004.

‘Van Hugtens illustraties zijn intrigerend omdat zijn techniek niet verradt hoe de tekeningen gemaakt zijn. Opgebouwd uit vlakken in zwart/wit of kleuren is geen streek van pen, potlood of penseel te onderscheiden en blijft het resultaat onvergelijkbaar met welke tekening dan ook. Door het eigen karakter is een nieuw soort illustratie ontstaan. Bovendien zijn de beelden zo evocerend dat de combinatie met de titel volstaat om te begrijpen waar het artikel over gaat.’ Frans Haks, ‘Super & Popular’, in *De dirigent met de kroontjespen*, uitgave ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van Peter

van Hugten als tekenaar bij *de Volkskrant*, mei 2004.

‘Van Hugten kijkt en ziet. En dat reproduceert hij met een subtiel gevoel voor humor. Hij houdt van zijn ‘blote meiden’ [en heeft] de blik van een gedreven tekenaar. De blik van een liefhebbende poëet.’ Philip Freriks in het Voorwoord van *Bloot*.

‘Afbeeldingen van een vrouw die haar bh niet dicht krijgt, een vrouw springend boven een menigte mensen, een vrouw die met een pront bosje schaamhaar over een evenwichtskoord balanceert. ‘Scènes die je kunt dromen, waarvan je denkt: o God, als dat maar niet in het echt gebeurt.’ Bang voor controverse is Van Hugten niet: ‘Het is allemaal speels. Als mensen dit van God los zouden vinden, dat vind ik echt heel raar.’ Zijn tekeningen zijn niet schokkend of pervers. ‘Het is volstrekt onschuldig, er is geen geweld, er zijn geen slachtoffers. Vooral vrouwen vinden mijn tekeningen juist mooi.’ Ana van Es, ‘Minder details, dat tekent lekker’, in *de Volkskrant*, 5 november 2010.

‘Het werk voor *de Volkskrant* past heel erg bij mij. Die economie, ja, daar heb ik eigenlijk de ballen verstand van. Soms moet ik via een achterdeur naar binnen. Ik moet de vrijheid hebben, mij gaat het om de tekening. Je krijgt een onderwerp om tien uur en dat moet dan om vijf uur klaar zijn. Er zijn mensen die dan helemaal dichtklappen. Er zijn er ook, zoals ik, die denken: o, maar dat gaan we doen! Er zit ook een spelelement in.’ Interview met Tia Lücker in *Articula*, nr. 11, oktober 2018.

‘Zelf wil hij er niet van weten, daarom zeg ik het hier: zonder dat de lezers het lijken te beseffen, krijgen ze van hem altijd een kunstwerk aangereikt. Engeland had Aubrey Beardsley, Frankrijk had Félix Vallotton, maar wij hebben Peter van Hugten. De man die jaren les gaf in modeltekenen, gebruikt de hele wereld als model; mensen zijn bij hem dikwijls enigszins logge zwarte gevaarten, maar ze plooien zich, bukken en buigen, huppelen en deinen, doen er alles aan om zich naar de veel kleurrijker omgeving te voegen. Als boekillustrator maakte Van Hugten naam door uitgaven van Tijn Uilenspiegel, Willem Elsschot, Gérard de Nerval en Joseph

Roth. Eenlingen voelen zich bij deze tekenaar thuis. Dat is geenszins verbazingwekkend. Van Van Hugten is er ook maar één.' Arjan Peters, 'De wereld als model', in *de Volkskrant*, 23 oktober 2018.

'Hij vreesde voor het uitsterven van de krantenillustrator: je ziet ze nauwelijks meer in de kranten. Verdrongen door de fotografie. Zelf mocht hij, vond hij zelf, vooral opdraven 'als het niet met foto's kan. Dan in godsnaam maar een tekening, hè?' De uitsterfangst bleek betrekkelijk: deze week tekent Van Hugten veertig jaar voor *de Volkskrant*. Nog altijd bij onderwerpen die niet met foto's kunnen. Over de AOW-franchise en de fiscale faciliteiten om het derdepijlerpensioen te realiseren. Daar staat dan geen ziellose foto van bejaarden op een bankje bij of van moeilijk kijkende mensen achter laptops, daar staat dan niet 'in godsnaam maar een tekening' bij, maar een feestelijk kunstwerk met rondborstige en rondbillige figuren. Hier floept een blote borst tevoorschijn, daar verdwijnt een hand onder een rok...' Sheila Sitalsing, 'Tekenaar', in *de Volkskrant*, 24 oktober 2018.

‘Hoe minder ik over het onderwerp weet, hoe beter ik mijn fantasie kan laten werken.’ Peter van Hugten geciteerd in Bart Dirks, ‘Vol humor en fantasie illustreerde hij waar foto’s tekortschoten’, in *de Volkskrant*, 21december 2023.

‘Dat stomme euroteken met die twee aanstellerige evenwijdige lijnen, foeterde hij met zijn stem als een bronzen klok, hoe moest hij daar in godsvredesnaam chocola van maken?’ Bart Dirks, ‘Vol humor en fantasie illustreerde hij waar foto’s tekortschoten’, in *de Volkskrant*, 21december 2023.

‘Hij zocht altijd de kwinkslag en de fantasie, om de ernst en alledaagsheid af te zwakken.’ Bart Dirks, ‘Vol humor en fantasie illustreerde hij waar foto’s tekortschoten’, in *de Volkskrant*, 21december 2023.

‘Die vrouwen zijn weliswaar een beetje bloot, maar ze hebben allemaal iets relativerends. Ze zijn ontzettend aan het klungelen met hun beha, met hun broekje of met een

steunkous.' Peter van Hugten over zijn licht erotische
'blotemeidenboek' *Bloot*.